

EVA JAROŠOVÁ, NAD HROBEM MRTVÉHO PAMÁTKU UČIŇ. HMOTNÁ FUNERÁLNÍ KULTURA RANÉHO NOVOVĚKU NA PŘÍKLADU PRAHY

Disertační práce, Ústav českých dějin FF UK, Praha 2023, 341 stran

Vyjádření vedoucí disertační práce

Eva Jarošová ve své disertační práci plynule rozvíjí výzkum tematiky, kterou se systematicky zabývá již dlouhá léta. Vztah raně novověkých lidí ke smrti zkoumala už v bakalářské práci, věnované přednostně morovým epidemiím, a stejně tak i v diplomové práci, soustředěné k funerální kultuře raného novověku na příkladu Prahy. Její disertace na tento počín volně navazuje a stává se tak přirozeným vyústěním prakticky celoživotního profesního zájmu autorky o poslední věci člověka, tedy o nadčasový fenomén, zásadní v každé historické epoše, ovšem v dobách předmoderních přece jen akcentovaný podstatně více než dnes, kdy se o něm více mlčí než mluví. Předmětem jejího odborného zájmu se v případě disertace stal svět pražských funerálních památek raně novověké éry, skýtajících impozantní plejádu historicky cenných informací a nepřehrné množství badatelských podnětů.

Dlužno předeslat, že bohatou materií dokázala autorka předkládané práce vytěžit originálním a inovativním způsobem. S dobrou znalostí pramenné základny – včetně pramenů písemných, byť s přednostním důrazem na prameny hmotné – napsala přínosnou a rozsáhlou práci, která jistě bude dříve či později po úspěšném obhájení a dílčích úpravách vydána tiskem. Funerální památky raně novověké Prahy s těžištěm v období let 1500–1650 se v ní staly východiskem pro systematické zmapování Prahy jakožto exkluzivního pohřebního prostoru. S oporou v sekundární literatuře, starých tiscích, ale i v terénním výzkumu autorka představila tuto svébytnou součást civilizačního, kulturního i mentálního světa raně novověkých lidí. Výsledkem je komplexní obraz hmotné funerální kultury na území hlavního města Českého království ve sledovaném období, které se stane neopomenutelným východiskem pro každého badatele, jenž se na obdobnou tematiku v budoucnosti zaměří.

Eva Jarošová při svém výzkumu využila nejen suverénní znalost pražských raně novověkých funerálií, ale také svou velmi detailní obeznámenost s vybranými zahraničními reáliemi k téže problematice. Možnost komparace, stejně jako skvělá znalost relevantní domácí i zahraniční odborné literatury jí umožnila představit zvolené mnohovrstevnaté téma s nadhledem, který účelně postihuje řadu možných interpretačních aspektů zkoumané pramenné základny. Na její

analytické zmapování tak plynule navazují pasáže věnované Praze jako metropoli, jako konfesnímu prostoru i jako nekropoli.

Práci doplňují obsáhlé obrazové přílohy, vesměs ústrojně vkomponované do textu, stejně jako další obrazový materiál, zařazený až do samotného závěru disertace a provázený podrobnými analytickými komentáři. To vše umožňuje včlenění tématu do širšího časového i prostorového rámce, než jaký annoncuje název této studie, rozsahem přesahující obvyklé disertace, předkládané k obhajobě na Ústavu českých dějin FF UK. Za obzvlášť přínosné pak pokládám statistiky promítnuté do grafů, které osvětlují další roviny zkoumaného tématu.

Disertace Evy Jarošové svým způsobem završuje celou jednu etapu jejího profesního vývoje, kdy se ze studentky historie postupně stávala zkušenou a dnes už i mezinárodně respektovanou badatelkou. Zásadně jí k tomu pomohly nejen její četné zahraniční pobyty a nadstandardní jazyková vybavenost, ale i nevšední schopnost komunikovat výsledky svého výzkumu v domácím i zahraničním vědeckém prostředí. Presentaci svého bádání neomezila jen na publikační výstupy či konference, ale bohatě je využila i při výuce studentů programu Erasmus. Není mi myslím důvod pochybovat, že v nastoupeném trendu bude autorka předložené disertace úspěšně pokračovat i v dalších letech svého vědeckého a pedagogického zrání.

Jako vedoucí této disertační práce mám připomínky v zásadě jen k překlepům a k pravopisným chybám, které zbytečně hyzdí podobu jinak nadstandardní disertační práce. Rozsáhlejší, propracovanější a promyšleněji shrnující přínosy předložené disertace mohl pak být její závěr. Při přípravě tohoto textu pro vydání v knižní podobě však nebude obtížné uvedené nešvary odstranit. Disertační práci Evy Jarošové pokládám za kvalitní výsledek mnohaletého badatelského úsilí a hlubokých znalostí dané problematiky ze strany autorky, která je už dnes etablovanou historičkou nejen v českém, ale s ohledem na své působení v zahraničí i v mezinárodním kontextu výzkumu raného novověku. Její práce splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikačních prací, a proto ji **doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení prospěla.**

V Praze dne 20. ledna 2024

Doc. Mgr. Marie Koldinská, Ph.D.